

ОБНОВА

ВСЪКДНЕВЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Обществено органъ за политика, стопанство, търговия и литература.

Абонаментъ: за година 50 л., 6 мѣс. 30 л. Обявления: официални по 70 ст., търговски по 50 ст. □ см.
Годешни, вѣнчални и некролози по 30 л., панахида и благодарности по 20 л.
За повече публикации отстъпка — Адресъ: в. „ОБНОВА“ печатница „Зора“. — Всичко прѣдплатата.
ТЕЛЕФОНЪ № 121. ИНФОРМАЦИОНЪ ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Ив. Димиревъ.

Проевѣтатата въ гради ни.

Въ продължение на тригодишното ни воюване просвѣтатата навсѣкждѣ у насъ страдаше: нѣкои отъ училищата бѣха затворени по нѣмане учителски персоналъ, а други продължаваха нередовно своите занятия при недостатъченъ персоналъ. Днесъ това положение, въпреки завръщането на демобилизираните учители по мѣстата имъ, си остава сѣщото за много окупирани градове, като Варна, гдѣто просвѣтатата още продължава да страда отъ маса неудобства, вслѣдствие реквизиране училищата за нуждите на съглашенските войски. Констатирайки този фактъ, ний не можемъ да не признаемъ още, че ако е трудно изобщо да се прѣмахнатъ каквито и да било неудобства въ нормално време, днесъ трудността е сж-ст-ок-ратно по-големи, като се има прѣдъ видъ ненормалното положение — въпреки туряне отдавна край на войната — и окупацията, която въ много случаи ни застава да се прѣнебрѣва народа, неговите интереси и нужди и да не можемъ да вземемъ каквито и да било мѣрки за прѣмахване неудобствата, отъ които тъй много страда въ послѣдно време просвѣтата въ градътъ ни. Макаръ, обаче, лошото положение да не ни позволява да направимъ нѣщо въ полза на просвѣтата, това съвсѣмъ не оправдава бездѣйствието и незаинтересоваността на нѣкои учители къмъ нея, което ний съ съжеление констатираме. Освободени отъ всѣкакви занятия тия господа, поради реквизиране училищата, тѣ прѣдпочитатъ по цѣли дни да прѣкарватъ въ бездѣйствие да се скитатъ по улицитѣ и посѣщаватъ кафенетата, отколкото да се погрижатъ да направятъ нѣщо полезно за тази просвѣта, на която сж-се посвѣтили да работятъ.

И не само, че не се погрижватъ да направятъ това, но дори не имъ минава прѣзъ ума да отидатъ изъ града и контролиратъ питомците си, които съ своето поведение по всичко ни напомнятъ напослѣдъкъ „улични хора“, но не ученици и ученички. Доста граждани вече се оплакватъ отъ тѣхното лошо поведение, което не допуща да не знаятъ и г-да

учителитѣ. Щомъ е така, защо тѣ до сѣга не сж вземали абсолютно никакви мѣрки за избѣгване поквара у учащата се младежъ? Въмѣсто да я оставятъ да скита и гаменствува изъ улицитѣ, би било по-умѣстно това свѣободно време г-да учителитѣ да го използватъ въ екскурзии и гимнастически игри, които биха се отразили добръ върху физическото развитие на младежитѣ, едновременно съ което, при хубави врѣмена и добра обстановка тѣ биха могли, вънъ отъ града и при чистъ въздухъ, да извършватъ своето обучение и по другитѣ прѣдмети. Сѣга прѣзъ пролѣтѣта, когато врѣмето е сравнително по-хубаво и приятно нека Окрѣжната инспекция и Министерството на народната просвѣта заставятъ г-да учителитѣ да правятъ екскурзии и гимнастически игри съ ученицитѣ си, за да се избѣгне понатѣшната поквара на младежѣта и се подобри положението на просвѣтата въ града ни.

ОБЯВЛЕНИЕ

Никакви позволителни или завѣрки за напушане България нѣма да се издаватъ за въ бѣдаше отъ Щаба на 26-та Дивизия (Търговското Училище) или отъ Английската Военна Полиция (ул. Съборна № 21).

Всички лица желающи да получатъ позволителни за напушане България ще трѣбва за въ бѣдаше да се отнесатъ до г. Доброволски, Началникъ информационното Бюро въ канцеларията му ул. Манедонска, отъ 9—12 ч. сутринъ, ежедневно.

Настоящата заповѣдъ влиза въ сила отъ 22 апр. 1919 г. 3—3

Морски офицеръ търси хубаво мобилирана хигиенична стая прѣдпочита се съ употребени на пияно. Адресъ: № 15 въ редакцията. 1—2.

Търг. Акц. Д-во „Решителностъ“ продава натурални пивки вина, за въ къщата, по 10 лева литра, има и хубава сливова ракия. 6—10 Съ почитъ: Г. Лазаровъ.

Рекламирайте чрѣзъ Обнова.

Варна, 25 априлъ 1919 г.

20 ст.

Година I. Брой 112

Ив. Балкановъ.

Изъ четирѣтъ пѣтица на живота.

... Години минаха и прѣживѣ той въ тъмницата за грабежи и убийства.

Бѣ въ ранни зари, прѣдъ мрака... Стария тъмничаръ отваря вратитѣ на тъмницата. Той излиза и се спира на кръстопѣтя въ съзерцание изъ четирѣтъ пѣтица на живота.

Погледа му се спира тамъ-отъ, гдѣто е дошелъ. Но врѣме било да трѣгне изъ другъ пѣтъ. И поглежда той втория. Тамъ злосторника видѣлъ изнемошѣли хора, прѣвити подъ тежестѣта на голѣми товари и заобиколени съ иглови грижи и страдания.

— О, недай боже! Това е ада! — казалъ той и хвърля погледъ на третия пѣтъ. Въ него той вижда това, което и търсилъ. Видѣлъ безгрижни, потънали въ разкошъ и удоволствие хора. Възрадва вънъ той трѣгналъ. Но тозъ часъ нѣщо го улавя за рамото и стисва тѣй, че коститѣ му изпращаватъ. — Гдѣ? — разнася се гласъ подобенъ на звѣръ въ планинитѣ.

Той се обръща и застава вкамененъ. Прѣдъ него стоеше въоръжена грамада съ необикновени голѣми космати челичени рѣжѣ, горилска глава и биволски очи.

— Гдѣ? — повтори грамадата.
— Гдѣто всички... — едва пришепва той.

— А до днесъ изъ кой пѣтъ си ходилъ?
— Изъ първия — отговаря той и посочва пѣтя.

— Тѣй ли? Дай си документа.

Той му подаль атестата, скрепенъ съ подписа на директора и подпечатанъ съ печата на тъмницата. Грамадата го прочита, застава слѣдъ това мирно като дисциплиниранъ войникъ и казалъ.

— Свѣободно, господине.
— Какъ? ... Нима не се шегувате? — запиталъ той въ недоумѣние.

— Съвсѣмъ не, господине. За да се трѣгне по пѣтя на богатството, трѣба да умѣешъ. Вие сте майсторъ. А тукъ се приематъ само майстори — отговорила грамадата и е изчезнала.

Възрадва вънъ, той трѣгналъ и навлѣзълъ въ пѣтя на угоението.

Не слѣдъ много, отъ втория пѣтъ се поддала една трудяща се сѣнка и се схватила подиръ му. Но чудовището тозъ часъ спира и нея. И щомъ узнава, че тая сѣнка е безъ атестатъ, улавя я и я захварля въ четвъртия пѣтъ, гдѣто честността я погребва въ своето осамотение.

Търся добръ мебелирана стая при тихо сѣмейство. Адресъ: № 25 въ редакцията. 1—2

ХРОНИКА

Дѣлото редакцията — Цанковъ — Житаровъ по слѣнчогледовото масло се отложи вчера по неявяване свидѣтели.

Питае Интенданта на флота: г. Подполковникъ Драгановъ: вѣрно ли е че ковчежника Ви Борисъ Георгиевъ е прѣнесълъ багажа си на кѣошка вчера съ казiona кола и съ чие разрѣшение? До кога тѣзи налагания на държавата за свои цѣли?!

Защо комитетата още чака, а не раздаде отдавна полученото платно?

Оплаватъ се много граждани, че бюфетата при морската градина, който се държалъ отъ нѣкакви кенлери — прѣзъ Великенските празници е продавалъ своитѣ консумации на прѣкалено високи цѣни. Знаемъ, че всичко е скѣпо, но до такава степенъ да се експлоатира народа, който понѣкога иска да си направи удоволствието, да хапне и пийне, това е възмутително!

Питае редакцията на в. Слово, вѣрно ли е, че добруджанската организация е посочила на отдѣление Движение при гл. Дирекция на Държавните жѣлѣзници София, лице което да се постави за началникъ на гара Оборище и вѣрно ли е че тя е почнала да се меси въ персоналия въпросъ на България?

Това се иска за установяване Истината, тѣй като Движението управлява една своя неморална постѣпка, за смѣната началника на поменатата гара и настаняване свое пратени, че оставало по искане на Добруджанската организация!

Продава се изцѣло, съ всички мобили, вина и ракии, питиепродавницата въ ул. „Василь Левски“ III у-къ. Споразумение при Н. Кривошиковъ, сж-щата улица. 1—3

Разпродавамъ по случай заминаване малко употребявани мебели, разни офицерски вѣщи, ботуши, разни книги за четене и други нѣща.

Виждане ежедневно отъ 10—12 и отъ 3—7 ч. слѣдъ обѣдъ. Ул. Каблешковъ № 6 до II-та градска амбулатория. 3—3

ХУДОЖНИКЪ - Фотографъ ЖЕЙНОВЪ

Съобщава на своитѣ клиенти, че получи новъ материалъ и е вече въ състояние да задоволи всички изисквания по изкуството. Жейновъ. 7—30.

Четете в-къ ОБНОВА.

ОПЕРЕТЕНЪ ТЕАТЪРЪ

Днесъ, въ 9 часа вечеръта за четвърти пѣтъ оперетата **КАРМОЗИНЕЛА** — въ театръ **РАНКОВЪ**.

Изявленията на английския в. Таймсъ.

Отъ Ал. Стамболийски на 15 февруари 1919 год.
Извлечение отъ самия в. Таймсъ.

Току-що имахъ свидание съ земеделческия водител Стамболийски, министър на общитъ сгради въ настоящитъ кабинетъ. Давамъ въ резюме мнѣнето му върху положението на България.

„Печаленъ фактъ е, каза г. Стамболийски, че днесъ цѣлия български народъ е изправенъ прѣдъ съда на великитъ цивилизовани народи. Уповаваме се само върху добросъвестността и справедливостта на великитъ и благородни съдии. За оправдание можемъ да кажемъ първо че служехме за идеала на обединението ни, второ, бѣхме силно тласнати въ войната противъ антантата. Че идеалътъ ни е разуменъ и справедливъ, заслужаващъ жертви, ще признаятъ всички добри запознати съ Балканския полуостровъ и насѣлващитъ го народности. Царъ Фердинандъ бѣше оржиде на централнитъ сили, създаде послушна камарила и извърши насилието. Отстрани съ тероръ всичко което можеше да попрѣчи. Изпълни затворитъ съ политици и войници прѣмахна отъ армията всички характерни съглашенофилски офицери. Измѣнение курсътъ на тая фердинадова политика можеше да стане само чрезъ революция, която се помъчихме да извършимъ прѣзъ септемврий 1915, ала за нещастие, бѣхме лишени отъ поддръжката на антантата, която бѣ дадена на гърцитъ. Фердинандъ използва положението, подпомогнатъ отъ германскитъ войски, тласна страната въ война. Прѣзъ цѣлото траене на войната бѣха на мнѣние, че само сепаративенъ миръ може да спаси страната ни. Тая идея озрѣ въ армията още прѣзъ 1917 год. Тогава бѣхъ прѣмѣстенъ и хвърленъ въ Видинския затворъ. Ако Радославовия режимъ продължаваше, избухването на революцията щѣше да прѣдотврати пробиването на фронта. Бѣхъ освободенъ на 25 септемврий 1918 и сжщия денъ повиканъ въ палата, имахъ два часа разговоръ съ Фердинанда, който още упорствуваше да се съгласи за примирие, ала най-сетнѣ отстъпи, обаче планирайки да го осуети чрезъ прѣвратъ съ помоща на германски войски. На другиятъ денъ, придруженъ отъ другаря си Райко Даскаловъ, заминахъ за Кюстендилъ, отъ гдѣто съ частъ отъ нашитъ войски насочихме удара си срѣщу София, съ резултати: абдикацията и напускането страната отъ Фердинанда и германскитъ войски на 3 октомврий 1918 год. Слѣдъ Фердинандовото изпѣждане и сключването примирieto ний се помирихме съ новото положение. Самъ влѣзохъ въ кабинета да помогна за вътрѣшното умиротворяване на страната и за изглаждане отношенията ни между съседитъ ни и силитъ отъ Антантата. Сждбата ни, като народъ, е въ ржцѣтъ ни послѣднитъ. Твърдо вѣрвамъ, че тѣ ще бждатъ справедливи къмъ насъ и ще направятъ всичко възможно да създадатъ траенъ миръ.

Le voyage à l'étranger.

L'Etat-Major du commandement en chef des armées alliées en Orient annonce :

1. Tout voyageur désirant quitter un pays ou un port compris dans la zone occupée par les armées alliées (Turquie, Bulgarie, Roumanie, Hongrie, Russie Méridionale) devra :

a) être muni d'un *passport* délivré par l'autorité compétente du pays intéressé.

b) faire *viser* ce *passport* par le Contrôle Militaire Français des Passports agissant par délégation du Général Commandant en Chef les Armées Alliées en Orient.

2. — La durée de validité des visas délivrés par le Bureau de contrôle est de 30 jours.

3. — En ce qui concerne la Bulgarie le visa peut être obtenu :

I-a au Bureau du Service des renseignements de Sofia (8 Place Slaveikoff).

II-o au Bureau du Service des Renseignements Français de Varna rue Macedonska Dans les autres pays précédés des Bureaux de contrôle des Passports existent à : Constantinople, Bucarest, Constantza, Galatz et Sébastopol.

IV. Toutes personnes désirant se déplacer doivent adresser une demande au Bureau de Contrôle des Passports (services des Renseignements à Sofia et à Varna) en remplissant un formulaire auquel sera jointe une photographie et en déposant de plus son *passport*. 1—3

Трагиченъ позивъ въ полза на Армения.

Арменската делегация е адресирала една молба до Конференцията на мира по поводъ застрашителното положение на Армения. Тя съобщава слѣдната телеграма изгратена отъ Г. Fleims, официаленъ агентъ на американската секция за помощи въ Цариградъ, телеграмата произхожда изъ Тифлисъ :

„Никдѣ нѣма хлѣбъ: 45000 души въ Ериванъ сж безъ хлѣбъ. Сиропиталищата и войскитъ въ Ериванъ се намиратъ въ едно страшно положение. Нито едно куче, нито една котка, конь, камила или каквото и да било друго живо не може да се намѣри въ областта Игдиръ. Азъ видѣхъ жени да кжстятъ съ ржцѣ месето на единъ умрѣлъ конь. Още седмица и десетъ хиляди човѣшки живота ще бждатъ изгубени. Въ името на Бога, побързайте . . .

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

Американска материя (Дипъ).

„ШУФЛАЙ“ Най-ефектно средство за лѣкуване на добитъка отъ: краста, кърлежи, мухи и др.

„ШУФЛАЙ“ умъртвява всички паразити и е абсолютно безвреденъ за добитъка и човѣка.

„ШУФЛАЙ“ е ефикасно дезинфекционно срдство и служи: за мазане на подове, дезинфекциране на жилища, хотелъ училища и др. Той е прочемъ, необходимост на всѣки землѣделецъ, скотовъдецъ, хотелиеръ и домакинъ.

Намира се въ ограничено количество — адресъ ул. Македонска 43. Варна. А въ магазина на г-нъ Жено Саблевъ (мусалата) се намиратъ сжщо и ржчни пръскачки за дезинфекциране съ материята Шуфлай.

1—3

Спомени за Жореса.

Жоресъ прѣдвѣщава Уйлсона. . .

Не може твърдѣ много да се прѣпрочита Жоресъ. Колко пжти не се е казвало това? Не може твърдѣ много да се прѣпрочита; защото подъ магнитната форма, винаги има една мисль. И мисльта у него бѣше толкова проникателна и толкова дълбока, че по нѣкога достигаше до висотата на пророчество. Търсейки тѣзи дни нѣкои отъ неговитъ рѣчи, азъ намѣрихъ единъ пасажъ, който никой не ще да го прочете безъ вълнение. Той се намира въ рѣчта му, произнесена на 20 декемврий 1911 г. въ Камарата при разискването на френско-германския договоръ отнискително Мароко и Конго, Жоресъ, слѣдъ като критикува прѣдложената отъ министра Кайьо уредба, съ буйство се подига срѣщу възможността на войната. Той разглежда силитъ, които спомагатъ за поддръжането на мира.

Такива има три, казва той: Работническата Интернационала, Капиталистическата Интернационала и . . . възраждането на Англо-Соксанска Америка отъ стария пуритански идеалъ.

„Господа, ние не познаваме, или не познаваме освѣтъ въ най-бруталния му периодъ на живота, великия американски народъ и американската съвѣсть. Ние виждаме въ тѣхъ само хората на доларитъ, на милиардитъ, на работитъ, бѣсътъ къмъ златото. При извѣстни знаци, човѣкъ би казалъ, че тѣ започватъ да задминаватъ тѣзи криза, би казалъ при извѣстни знаци, че милиардеритъ прѣдупѣдомени, на върха на своето великолѣпно богатство, дилятъ прѣди да умратъ една по-благородна храна за своята мисль, за своята душа. (Ржкоплѣскания). Би се казало, че тѣ сж като прѣснети отъ едно богатство, което надминава силата на тѣхната наслада, а сжщо и на тѣхната посока и че приличатъ на едно грамадно и изморено слънце, което търси нѣкоя точка въ океана да отиде и изгасне. (Силни ржкоплѣскания въ крайната лѣвица). Отъ тамъ тѣзи думи на меланхолия и този викъ на умора, отъ тамъ тѣзи болѣзнени за родната земя позиви къмъ изиящната култура на латинскитъ традиции. отъ тамъ тѣзи думи на свършения милиардеръ, който казва: „Азъ бихъ далъ всичкитъ си милиарди, за да мога да чета въ прѣ-

вообраза Виргалия и Омира!“ Отъ тамъ това събуждане на идеализма, който не е на повърхността, защото той копае подъ периода на долара, периода на търговския материализъмъ, чакъ до дълбокитъ източници на английския и американски животъ, чакъ до душата на тѣзи пуритани, които се бѣха увлѣкли отъ интусазма на библейскитъ пророци и които бѣха бѣлнували по своеобразенъ начинъ, за едно общество на свободата и на правдата. Подъ влиянието на тѣзи именно спомени, подъ свѣтлината на този възраждащъ се идеализъмъ е дѣто прѣдседателятъ Тафтъ извърши актове, на които ние познаваме едва половината важностъ, защото ги изолираме отъ това широко дълбоко движение и

ето защо тамъ дѣлостниятъ арбитражъ между С.Щати и Англия, между С.Щати и Япония започва да получава форма. Охъ! това не е безъ съпротивления и азъ се радвамъ на тѣзи съпротивления, защото тѣ доказватъ, че това не е една мечта, е д н а д у м а, една салонни формула, но една политическа морална и социална реалностъ, която за да се установи, има нужда, както всичкитъ висши реалности да се сили и да се бори. Е добръ, както, когато въ 1820 г. съ най-мощния ораторъ на модернитъ врѣмена, съ Даниелъ Уелслей, С.Щати крѣпяха за да протестираатъ противъ опитванията на свещения съюзъ и деспотизма, които застрашаваха Европа, както въ 1820 год. американцитъ викаха на Европа: „Вие които прѣподавахте свободата, не издайте въ робството!“ сжщо, ако утрѣ Европа имаше лудостта да се раздѣли, да се разкжса, то този събуденъ високъ американски идеализъмъ именно би ви засрамилъ съ своитъ прѣдложения за арбитражъ. (Ржкоплѣскания отъ крайната лѣвица) „Какъвъ великолѣпенъ позивъ! И какъ той обхваща всичката си плодovitостъ, днесъ, когато всѣки видъ синоветъ на емигрантитъ отъ Mag Flover, потомцитъ на пуританитъ, да се притичатъ въ Европа на помощъ на съюзницитъ, днесъ когато тѣхниятъ шефъ се мжчи да установи единъ режимъ на окончателенъ миръ въ окръжавения свѣтъ.

Жоресъ прѣдвѣщаваше американската намѣса! Жоресъ прѣдвѣщаваше Уйлсона! Чудесно прѣдвѣщание! Урокъ ужасенъ сжщо ако умѣяха да го разбератъ за лощитъ пастири, които непослушаха великия покойникъ и които се отказватъ да послѣдватъ вджжновенията на живия!

(п). Андре Моризе.

ВОЕНЕНЪ ШАПКАРЪ

Обявявамъ на г-да гражданитъ, че отворихъ **ШАПКАРСКО АТЕЛЕ** на ул. „Аспарухъ“ № 12, до Магазина на Парасковъ гдѣто ИЗРАБОТВАМЪ: **ВСѢКАКВИ ФОРМЕННИ ШАПКИ**, офицерски, желѣзничарски, ученически, каскети баретки и др.

24—30

Съ почитание:

Давидъ Голдшлагеръ.